

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0122/2014

17.2.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie oceny wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do spraw karnych i do praworządności
(2014/2006(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Kinga Göncz

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ.....	9
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie oceny wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do spraw karnych i do praworządności (2014/2006(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2, 6 oraz 7,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 70, 85, 258, 259 i 260,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. zatytułowany „Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości – Narzędzie wspierania skutecznego wymiaru sprawiedliwości i wzrostu gospodarczego” (COM(2013)0160),
- uwzględniając pismo z dnia 6 marca 2013 r. wystosowane przez ministrów spraw zagranicznych Niemiec, Danii, Finlandii i Holandii do przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso, wzywające do utworzenia mechanizmu wspierającego przestrzeganie podstawowych wartości w państwach członkowskich,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi,
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534), skupiający się na konieczności utworzenia europejskiego obszaru wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych,
- uwzględniając działania, sprawozdania roczne i analizy Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając działania i sprawozdania Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo (Komisji Weneckiej), a w szczególności jej sprawozdanie w sprawie praworządności (CDL-AD(2011)003rev) oraz sprawozdanie w sprawie niezależności systemu prawnego – część I: niezależność sędziów (CDL-AD(2010)004), a także jej sprawozdanie w sprawie niezależności systemu prawnego – część II: organy ścigania (CDL-AD(2010)040),
- uwzględniając Protokół ustaleń między Radą Europy a Unią Europejską,
- uwzględniając zmieniony statut Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2013 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2014 r.” (COM(2013) 800),
 - uwzględniając działania i sprawozdania Europejskiej Komisji na rzecz Skutecznego Wymiaru Sprawiedliwości (CEPEJ), a w szczególności najnowsze sprawozdanie w sprawie europejskich systemów sądowych (2012),
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie sytuacji, standardów i praktyki w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej oraz uwzględniając wszystkie rezolucje dotyczące obszaru praworządności i sprawiedliwości, w tym w sprawie korupcji i europejskiego nakazu aresztowania,¹
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A7-0122/2014),
- A. mając na uwadze, że ocena w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych umacnia wzajemne zaufanie, oraz mając na uwadze, że wzajemne zaufanie jest kluczowe dla skutecznego wdrożenia instrumentów wzajemnego uznawania; mając na uwadze, że w programie sztokholmskim ocenę wymieniono jako jeden z głównych instrumentów integracji w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
- B. mając na uwadze, że traktaty stanowią niezbędną podstawę oceny polityki w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, jak również poszanowania podstawowych wartości unijnych, w tym praworządności; mając na uwadze, że jakość, niezależność i skuteczność systemów sądowych należą również do priorytetów wymienionych w ramach europejskiego semestru, nowego rocznego cyklu koordynacji polityki gospodarczej w UE;
- C. mając na uwadze, że tablica wyników wymiaru sprawiedliwości jest obecnie rozpatrywana w kontekście europejskiego semestru gospodarczego, co nadmiernie podkreśla wartość gospodarczą wymiaru sprawiedliwości, podczas gdy wymiar sprawiedliwości sam w sobie stanowi wartość i powinien być dostępny dla wszystkich, niezależnie od interesu gospodarczego;
- D. mając na uwadze, że zachodzi konieczność współpracy między organami krajowymi oraz wspólnej interpretacji prawodawstwa UE w dziedzinie prawa karnego;
- E. mając na uwadze, że w 2013 r. tablica wyników wymiaru sprawiedliwości koncentruje się wyłącznie na wymiarze sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych, jednak powinna ona uwzględniać również wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych, ponieważ działanie i rzetelność wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych mają znaczący wpływ na prawa podstawowe, a także są silnie powiązane z poszanowaniem praworządności;

¹ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0500, P7_TA(2013)0315, P7_TA(2011)0388 and P7_TA(2013)0444; A7-0051/2014 i A7-0039/2014.

- F. mając na uwadze, że w rocznym sprawozdaniu za rok 2012 Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej w rozdziale dotyczącym dostępu do skutecznego i niezależnego wymiaru sprawiedliwości wyraziła zaniepokojenie sytuacją w zakresie praworządności, a w szczególności niezawisłości sądownictwa w niektórych państwach członkowskich oraz, co się z tym wiąże, podstawowym prawem dostępu do wymiaru sprawiedliwości, na które kryzys finansowy miał poważny wpływ;
- G. mając na uwadze, że nadmierny czas trwania postępowań sądowych pozostaje głównym powodem, dla którego Europejski Trybunał Praw Człowieka piętnuje państwa członkowskie UE;
- H. mając na uwadze, że Europejska Komisja na rzecz Skutecznego Wymiaru Sprawiedliwości (CEPEJ) od utworzenia w 2002 r. rozwinęła pierwszorzędą wiedzę specjalistyczną w zakresie analizy różnych krajowych systemów prawnych i utworzyła bezprecedensową bazę wiedzy o realnej wartości dodanej, wspierając państwa członkowskie w usprawnianiu oceny i działania systemów sądownictwa; mając na uwadze, że system oceny, obecnie w piątej rundzie, obejmuje wszystkie obszary wymiaru sprawiedliwości i przewiduje różne kategorie analizy, takie jak dane demograficzne i gospodarcze, prawo do sprawiedliwego procesu, dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz wykonywanie zawodu sędziego, prokuratora i prawnika itp.;
- I. mając na uwadze, że Komisja Wenecka w swoim najnowszym sprawozdaniu w sprawie praworządności wymieniła sześć elementów, co do których osiągnięto konsensus i które stanowią podstawowe filary praworządności: legalność, z uwzględnieniem przejrzystego, odpowiedzialnego i demokratycznego procesu stanowienia prawa; pewność prawa; zakaz arbitralności; dostęp do wymiaru sprawiedliwości w postaci niezależnych i bezstronnych sądów, z uwzględnieniem kontroli sądowej aktów administracyjnych; poszanowanie praw człowieka, oraz niedyskryminacja i równość wobec prawa;
- J. mając na uwadze, że prace prowadzone przez instytucje UE powinny opierać się na ścisłej współpracy i współdziałaniu, a także powinny wykorzystywać najlepsze praktyki i wiedzę specjalistyczną innych organizacji międzynarodowych, w tym wyspecjalizowanych organów Rady Europy, aby uniknąć nakładania się na siebie i powielania działań oraz zapewnić skuteczne wykorzystanie zasobów;
- K. mając na uwadze, że Rada Europy oraz Unia Europejska potwierdziły swoje zobowiązanie do wzmocnienia współpracy w obszarach wspólnego zainteresowania, zwłaszcza pod względem wspierania i ochrony pluralistycznej demokracji, poszanowania praw człowieka i swobód podstawowych oraz praworządności, przy pełnym wykorzystaniu wyspecjalizowanych organów, takich jak Komisja Wenecka, w celu wypracowania właściwych form współpracy w odpowiedzi na nowe wyzwania;
- L. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do umocnienia istniejących mechanizmów w celu zapewnienia poszanowania, ochrony i propagowania wartości Unii wyrażonych w art. 2 TUE oraz rozwiązywania kryzysowej sytuacji w Unii i w państwach członkowskich w sposób szybki i skuteczny; mając na uwadze debatę, która toczy się w Parlamencie, Radzie i Komisji na temat utworzenia „nowego mechanizmu”;

- M. mając na uwadze, że niezależność systemu sądownictwa oraz sędziów i prokuratorów generalnych w państwach członkowskich musi być chroniona przed jakimikolwiek wpływami politycznymi;
- N. mając na uwadze, że wszelkie decyzje w tej sprawie powinny zagwarantować, w jak najszybszym terminie, należyte stosowanie art. 2 TUE oraz zapewnić podejmowanie wszelkich decyzji na podstawie obiektywnych kryteriów i obiektywnej oceny, aby odeprzeć krytykę dotyczącą podwójnych standardów, różnic w traktowaniu i stronniczości politycznej;
- O. mając na uwadze, że stosowanie instrumentów unijnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych z uwzględnieniem powiązanego z tym poszanowania praw podstawowych, jak również rozwijanie przestrzeni sprawiedliwości w sprawach karnych jest uzależnione od skutecznego działania krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych,
- P. mając na uwadze, że konieczne jest spójne i kompleksowe administrowanie systemem wymiaru sprawiedliwości, aby różnice istniejące w wymiarach sprawiedliwości w sprawach karnych w poszczególnych państwach członkowskich nie były wykorzystywane przez przestępców przekraczających granice;

Opracowanie tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych

1. z zadowoleniem przyjmuje sporządzenie przez Komisję tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości UE; ubolewa jednak, że skupia się ona wyłącznie na wymiarze sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych;
2. podkreśla, że ustanowienie tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych przyczyni się do jednolitego pojmowania prawodawstwa UE w dziedzinie prawa karnego wśród sędziów i prokuratorów, a tym samym poprawi wzajemne zaufanie;
3. nawołuje zatem Komisję do stopniowego rozszerzenia zakresu tablicy wyników, tak by stała się ona odrębną kompleksową tablicą wyników wymiaru sprawiedliwości, umożliwiającą przy wykorzystaniu obiektywnych wskaźników ocenę wszystkich obszarów wymiaru sprawiedliwości, w tym spraw karnych i wszystkich kwestii horyzontalnych powiązanych z wymiarem sprawiedliwości, takich jak niezależność, skuteczność i etyka zawodowa w sądownictwie, wykonywanie zawodu sędziego i poszanowanie praw procesowych; apeluje do Komisji o włączenie wszystkich odpowiednich podmiotów i korzystanie z ich doświadczeń i wniosków, a także z prac przeprowadzonych przez organy Rady Europy w zakresie oceny praworządności i wymiaru sprawiedliwości oraz z doświadczeń Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

Rola parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego

4. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia włączenia Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w ten proces, zgodnie z zapisami traktatów, oraz do regularnego przekazywania im wyników ocen;

Udział państw członkowskich

5. ubolewa nad brakiem dostępnych danych dotyczących krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do pełnej współpracy z instytucjami UE i Rady Europy oraz do regularnego zbierania i udostępniania bezstronnych, rzetelnych, obiektywnych i porównywalnych danych dotyczących ich systemów wymiaru sprawiedliwości;

Praworządność i prawa podstawowe

6. apeluje do Komisji o udzielenie odpowiedzi na ponawiany przez Parlament wniosek i o przedstawienie propozycji:
 - skutecznego mechanizmu regularnej oceny zapewnienia przez państwa członkowskie zgodności z podstawowymi wartościami UE określonymi w art. 2 TUE, który stanowi podstawę instrumentu wczesnego ostrzegania; oraz
 - skutecznego mechanizmu postępowania w sytuacjach kryzysowych wraz z odpowiednimi formami interwencji i możliwością nałożenia sankcji w razie systematycznego naruszania zasady demokracji i praworządności oraz w razie nieskuteczności odpowiednich kontroli i środków bilansujących w danym państwie członkowskim;
7. ponownie stwierdza, że taki mechanizm musi być stosowany we wszystkich państwach członkowskich w przejrzysty, równy i jednolity sposób oraz że należy dążyć do komplementarności w stosunku do działań innych instytucji międzynarodowych, takich jak Rada Europy, a w szczególności jej Komisja Wenecka; wzywa do tego, aby w takiej ocenie miała swój udział Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
8. wzywa do zacieśnienia współpracy między Parlamentem Europejskim a Komisją Wenecką; wzywa Parlament Europejski i Radę Europy do opracowania odpowiedniego mechanizmu składania wniosków o opinię w kwestiach szczególnie istotnych do Komisji Weneckiej oraz do zapewnienia uczestnictwa Parlamentu w roli obserwatora w działaniach Komisji Weneckiej;
9. uważa, że należy wzmocnić współpracę między właściwymi komisjami Parlamentu i Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, zgodnie z art. 199 Regulaminu, w szczególności w formie regularnych posiedzeń i posiedzeń ad hoc, jak również wskazać zagadnienia kluczowe dla obu stron; ponawia stałe zaproszenie skierowane do przedstawicieli Rady Europy (odpowiednie komisje Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, Komisja Wenecka, CEPEJ, komisarz ds. praw człowieka) do udziału w odpowiednich posiedzeniach komisji PE;
10. domaga się aktualizacji porozumienia w sprawie wzmocnienia współpracy pomiędzy Zgromadzeniem Parlamentarnym Rady Europy a Parlamentem Europejskim, podpisanego w 2007 r., w celu lepszego uwzględnienia zmian związanych z wejściem w życie Traktatu z Lizbony; wzywa Konferencję Przewodniczących, aby na podstawie art. 199 Regulaminu Parlamentu zaprosiła Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy do otwartej dyskusji w celu włączenia w ogólne ramy praktycznych środków współpracy między poszczególnymi organami;

11. stwierdza, że protokół ustaleń między Radą Europy a Unią Europejską musi również podlegać systematycznej ocenie;
12. wzywa Radę i państwa członkowskie do pełnego podjęcia odpowiedzialności w ramach swoich kompetencji w odniesieniu do praw człowieka zapisanych w Karcie oraz w odpowiednich artykułach traktatów, a w szczególności w art. 2, 6 i 7 TUE; uważa, że stanowi to warunek wstępny, jeżeli UE ma skutecznie poradzić sobie z sytuacją, w której zasady demokracji, praworządności i prawa podstawowe są ograniczane przez państwa członkowskie;
13. podkreśla, że Komisji przysługuje uprawnienie do postawienia jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które nie wypełnia swoich zobowiązań wynikających z traktatów, przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

11.2.2014

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie oceny wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do spraw karnych i do praworządności
(2014/2006 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Tadeusz Zwiefka

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 70 i art. 82–84 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 27 marca 2013 r. pt. „Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości. Narzędzie wspierania skutecznego wymiaru sprawiedliwości i wzrostu gospodarczego” (COM(2013)0160),
 - uwzględniając działania, sprawozdania roczne i analizy Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rezolucję z 4 lutego 2014 r. na temat unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości – spraw z zakresu prawa cywilnego i administracyjnego w państwach członkowskich¹,
- A. mając na uwadze, że tablica wyników wymiaru sprawiedliwości za rok 2013 skupia się wyłącznie na wymiarze sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych, które mają znaczenie dla europejskiego semestru w odniesieniu do pobudzania konkurencyjności i wzrostu, a nie obejmuje wymiaru sprawiedliwości

¹ Teksty przyjęte, P7 TA(XXXX)XXXX

w sprawach karnych, który skupia się bardziej na sprawach krajowych;

- B. mając na uwadze, że tablica wyników wymiaru sprawiedliwości jest obecnie rozpatrywana w kontekście semestru europejskiego; mając na uwadze, że wymiar sprawiedliwości sam w sobie stanowi wartość i powinien być dostępny dla wszystkich;
- C. mając na uwadze, że we wszelkiej ocenie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych należy uwzględniać uprawnienia państw członkowskich i przepisy prawa krajowego w tej dziedzinie oraz nie wykraczać poza unijną kompetencję koordynacyjną; mając na uwadze, że należy unikać jakiegokolwiek wartościowania krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości;
- D. mając na uwadze, że należy szanować niezależność sądownictwa i systemu wymiaru sprawiedliwości, dlatego władze ustawodawcze i wykonawcze powinny wykazać się jak najdalej posuniętą ostrożnością w ocenie ich prac w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych, a także wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;
- E. mając na uwadze, że w dziedzinie zapobiegania przestępczości art. 84 TFUE wyklucza harmonizację przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich; mając na uwadze, że wzywa się w nim także UE do promowania i wspierania działań państw członkowskich w tej dziedzinie;
- F. mając na uwadze, że zasada rządów prawa nie powinna ograniczać się do kwestii skuteczności wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie prawa karnego;
 - 1. wzywa Komisję i Parlament Europejski, by w pełni przestrzegały ograniczenia kompetencji UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;
 - 2. zaznacza, że wszelkie poszerzenie w przyszłości tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości powinno dokonać się zgodnie z Traktatami i przy zasięgnięciu opinii państw członkowskich;
 - 3. podkreśla, że prawdziwym celem tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości jest zestawienie i porównanie danych statystycznych, żeby pomóc państwom członkowskim w rozwoju ich krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości; podkreśla zatem, że porównywanie danych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych jest skomplikowaną operacją z uwagi na duże różnice między krajowymi systemami wymiaru sprawiedliwości oraz że wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych nie zawsze może podlegać ocenie z wykorzystaniem statystycznie wymiernych parametrów;
 - 4. zwraca uwagę na rolę Rady Europy w gromadzeniu danych i upowszechnianiu sprawdzonych wzorców postępowania w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i rządów prawa oraz uważa, że należy unikać powielania prac; w związku z tym odnotowuje w tej dziedzinie także prace Agencji Praw Podstawowych UE;
 - 5. przypomina, że główną instytucją na szczeblu europejskim, która odpowiada za decyzje dotyczące praw podstawowych i praworządności, w tym w wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych, jest Europejski Trybunał Praw Człowieka, który tworzy ramy ochrony

praw jednostek;

6. uważa, że praworządność jest szeroką koncepcją, według której działania instytucji publicznych muszą być zgodne z ramami prawnymi ustanowionymi w konstytucjach krajowych oraz w ustawach i rozporządzeniach przyjętych na ich podstawie, oraz że nie powinno się redukować praworządności do zagadnienia wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; jest zdania, że sama ocena systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych nie pozwala na wyciąganie ogólnych wniosków na temat zgodności z zasadą praworządności; dlatego podkreśla, że jakakolwiek ocena wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych nie powinna być powiązana z ewentualnym nowym mechanizmem dotyczącym praworządności.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 16 - : 6 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sylvie Guillaume, Jan Mulder, Jaroslav Paška

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 16 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Axel Voss, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Anna Maria Corazza Bildt, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Siiri Oviir, Salvador Sedó i Alabart
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Richard Ashworth, Phil Bennion, Françoise Castex, Jürgen Creutzmann, Knut Fleckenstein, Anne E. Jensen, Evelyn Regner, Gabriele Zimmer